

[Peter Hansen-Nord]

sant at følge den nationale og den internationale diskussion, den, der har fundet sted i Rio, den, der har fundet sted i EU, og den, der har fundet sted i relation til OECD, hvor man kan bemærke det ejendommelige, at kun 17 ud af 23 medlemslande overhovedet har noget, der hedder elafgifter. Der er kun 17 af de rige landes klub, der kender begrebet elafgifter.

Vi har i dag diskuteret, om beslutningsforslag nr. B 78 var et miljø- eller energiforslag. Det er også mit indtryk, at nogle af de talere, der har været på talerstolen, har behandlet forslaget som en rent fiskalt energiforslag, mens andre har behandlet det som et miljøforslag, og det kan jo godt forvirre befolkningen.

Man kan sige, at begge indgangsvinkler måske har været rigtige; men jeg er mere tilbøjelig til at sige, at de, der har behandlet dette her, som skatteministeren gjorde det, nemlig som en rent fiskal energilov med afgifter her og tilskud dér, og som kigger lidt på pengene, har givet udtryk for den rigtige definition af, hvordan CO₂-afgiften har virket i Danmark i den forløbne periode.

Forslagsstillerne har jo i deres bemærkning også helt klart forsøgt at gøre opmærksom på, at de forudsætninger, som diskussionen i sin tid kørte på, ikke er blevet indfriet. Vi har ikke set, at de omkringliggende lande har følt, at det var en god idé. Jeg vil gerne holde fast i noget, som fru Anne Birgitte Lundholt siger, nemlig at man en gang imellem kan løfte sig selv så højt op over jorden, at andre ikke kan følge med, og at man dermed altså mister presionselementet, når man forhandler. Altså: Når man selv har begravet sig dybt i problematikken, er der ikke længere nogen, der vil høre på én med hensyn til, om det er en god idé med en fælles CO₂-afgift eller ej. Det er et væsentligt argument, og derfor har man altså skudt sig selv i foden flere gange.

Jeg kunne selvfølgelig også spørge – for nu at få det på plads, men diskussionen har vi haft, så jeg forlanger ikke noget langt svar fra skatteministeren – hvordan det i øvrigt går med den internationale harmonisering af CO₂-afgiften.

Jeg havde selvfølgelig også glædet mig til i dag at høre, hvorledes CD's og Kristeligt Folkepartis ordførere har fundet nye interessante indgangsvinkler til nu at støtte CO₂-afgiften, hvilket jeg kan huske ikke var tilfældet tidlige-

re og slet ikke med det ordvalg, der i dag er blevet brugt. Men sådan er der jo sket så meget i mellemtiden, fra dengang man var i opposition eller med i den forrige regering eller støttede regeringen, og til nu, hvor man er kommet med i en ny regering – det forstås.

Jeg vil også godt lige komme med en kort bemærkning til skatteministerens indlæg – som jeg følte var ret barskt – om, at forslaget alene skulle være udtryk for oppositionens beskæftigelsespolitik, og at vi lagde så meget i dette forslag, at det var vores model for beskæftigelsespolitikken. Og dér vil jeg da godt sige, at jeg synes, de tal, vi har set om udviklingen inden for beskæftigelsen i den nuværende regerings tid, ikke er særlig interessante set med regeringens egne øjne. Der foreligger i øjeblikket en prognose med en fremskrivning af udviklingen i beskæftigelsen fra 1993 til 1994, hvor man – måske i overensstemmelse med forslaget om CO₂-afgifter – kræver penge ind og kigger lidt på dem og deler dem ud igen, og i den prognose for beskæftigelsen ser man altså, at der skal blive ca. 30.000 flere beskæftigede i den offentlige sektor. Til gengæld – og det bekræfter i hvert fald en flig af det, vi har peget på i dag, nemlig at man fjerner job fra den private sektor – vil hele udviklingen i den samme periode betyde et minus på 45.000 i den private sektor. Det skal jeg ikke tilskrive CO₂-lovgivningen alene, vil jeg gerne sige; men det er en skæv model, man her har fat i.

Energi 2000 og alt det dér har vi været igennem, så det jeg skal ikke kommentere nærmere. Hr. Poul Nielsen var inde på det med de 10 øre i tilskud. Det er rigtigt, at det ligger i CO₂-problematikken; men det tilskud kan jo reetableres på mange måder. Jeg går ud fra, at det oprindeligt skulle være en miljølov og ikke en elafgiftslov. Elafgifter i et eller andet omfang har vi jo set også under borgerlige regeringer.

Men som jeg har noteret mig de bemærkninger, der er faldet fra de øvrige ordførere – hr. Bjarne Laustsen, fru Sonja Albrink, fru Elisabeth Arnold og hr. Ole M. Nielsen – konstaterer jeg, at dette nu går i udvalg, og at vi så kigger videre bag nogle af de flige, der er blevet løftet i dag, og ser, om vi kan komme videre i diskussionen. Tak for det i hvert fald!

Skatteministeren (Stavad):

Det har efterhånden været en ret lang debat,